

finde Sted paa den Tid af Aaret, da det ellers finder Sted, nemlig i April. Jeg kan dernæst ikke se andet, end at Landstinget har Ret i den Betragtning, at naar man gaar over til en systematisk Forandring i Valgmaaden, er det en Urimelighed at lade Valg foregaa paa den tidligere Maade efter en Lov, som i Virkeligheden ikke længer er i Kraft, fordi den er bleven erstattet ved en ny Lov. Det er ganske vist, at Landstingets Forslag forlænger Valgperioden for de 12, der skulle gaa af, med eet Aar, men det er næsten nødvendigt at gaa den Vej, hvis Loven først kan træde i Kraft 1901. Dette er jo imidlertid ogsaa et Spørgsmaal, der kan blive Genstand for nærmere Overvejelse. Det forekommer mig, at Landstinget der har været ret heldigt, saa meget mere som Folketingets Overgangsbestemmelse i alt Fald ganske sikkert er ufyldstgørende. Folketinget foreslaar jo kun, at Borgerrepræsentanterne skulle gaa af vedblivende i samme Orden som nu, men dermed er Spørgsmaalet ikke afgjort. Der maatte andre Bestemmelser til, thi hvis den ny Lov traadte i Kraft, maatte 2 Hold eller — efter Landstingets Forslag om Valg hvert 3dje Aar — 3 Hold ad Gangen gaa af, og det staar der ikke noget om. En Forandring i Folketingets Forslag er altsaa i hvert Fald nødvendig, hvis man skulde komme i Orden.

Det ærede Medlem for Kristianshavn (Hørdum) udtalte sig med Hensyn til Revisionen. Det er jo en Ændring, som hele Landstinget har været enig om, og den er foreslaaet ikke blot i Anledning af Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Udvidelse, men ogsaa fordi det jo i det hele taget er et ganske nyt System, som skal prøves, og som derfor vel kan egne sig til at blive gjort til Genstand for en Undersøgelse efter nogen Tids Anvendelse. Ganske vist have ogsaa de forestaaende Lovforslag om Indlemmelse af Brøndshøj Sogn, Valby, Vigerslev, Kongens Enghave og Sundbyernes Sogn haft en Betydning med Hensyn til Forslaget om en Revision i 1906. Og jeg tør nok sige, at det ikke vil gaa nær saa let, som det ærede Medlem for Kristianshavn mente, nemlig ved blot at give Bemyndigelse til Indenrigsministeren til at lade udskrive Valg til en Forøgelse af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, naar disse Lovforslag om Kjøbenhavns Udvidelse blive vedtagne. Jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret deri i alt Fald efter den Form, som disse Lovforslag med Hensyn til Formen for disse Sognes Op-

tagelse i Kjøbenhavn ville faa — navnlig med Hensyn til Repræsentanter i Borgerrepræsentationen. Jeg tror derfor, at man ikke behøver at være bange for, at der skjuler sig noget under denne Bestemmelse om en Revision i 1906, som er enstemmig indstillet af Udvalget. Jeg mener virkelig, at fra hvilken Side man end ser Sagen, vil det være meget ønskeligt at komme til en Revision af Loven efter nogle Aars Forløb.

Jeg har meget ønsket, at der skulde kunne tilvejebringes en Overensstemmelse mellem de to Ting om denne Lov. Jeg vil for mit Vedkommende heller ikke opgive Haabet om, at det skulde kunne blive Tilfældet, men jeg er ganske vist lidt skuffet over, at de Indrømmelser, der hidtil ere gjorte fra Landstingets Side, ikke have vundet nogen som helst Paaskønnelse, skønt de dog forekomme mig at være ikke saa ganske faa, hverken i Praksis eller i principiel Henseende. Skulde der komme ny Forhandlinger i Gang mellem Tingene — jeg ved jo ikke, hvilken Skæbne man har bestemt for dette Forslag — skal jeg fremdeles arbejde paa at komme til et tilfredsstillende Resultat og vil i alt Fald ikke foreløbig opgive Haabet i den Henseende.

Alf. Christensen: Jeg finder kun Anledning til at gøre nogle faa Bemærkninger, da det efter Forhandlingerne her i Dag er klart, at dette Lovforslag vil blive behandlet omhyggeligt i Udvalg. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at af Lovforslagets Hovedpunkter er det særligt det om de 800 Kr., hvad der populært kaldes „Pengesæksstandpunktet“, der har været til Forhandling, og det er særligt der, at Modsetningerne ere komne til at staa stærkt mod hinanden. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Wagner) var en ivrig Forfægter af, hvad han selv kaldte Pengesæksstandpunktet, men han sagde, at det ikke var nok, at man kæmpede for Pengesækkene, men at man ogsaa maatte lægge Mærke til, at der var forskellige Slags Sække, nogle med noget i og andre, som der ikke var noget i, og at de, der var noget i, var mere værd end de tomme, eller noget lignende. Det er jo en Betragtning, vi alle kunne være enige om, og som er let forstaaelig, men naar saa det ærede Medlem vil trække i Land Konsekvenserne af denne Betragtning og siger, at det ikke skal forstaaes saaledes, at naar den fattige Pengesæk kun svarer 6 Kr. i Skat, skal den kun have